

720 Útěcho duše mé

transpozice 7

1. Ú - tě - cho du - še mé, Je - ží - ši můj, dob - ro mé nejvyš - ší, při mně vždy stůj;

te - be jen sa - mé - ho so - bě žá - dám, v tvé jmé - no na - dě - ji všechnu sklá - dám.

2. Věřím a vyznávám, že jsi můj Pán.
Bůh, který za spásu světa byl dán;
ať slyším v duši své vždycky tvůj hlas.
Víru mou posiluj po všechen čas.

3. Duši mou přemnohé hříchy tíží,
za které trpěl jsi na svém kříži;
přesto mám naději v Pána svého,
miluji Ježíše laskavého.

4. Co mám zde na světě, vše jest jeho,
je to jen milostí Pána mého;
jeho je duše má v hříšném těle,
nemám nic bez svého Spasitele.

5. Duši mu navrátím při skonání,
tělo své odevzdám v zmrtvýchvstání;
na jeho lásce mám dosti věčně,
za milost děkuji jemu vděčně.

2. Věřím a vy-znávám, že jsi můj Pán. Bůh, kte-rý za spá-su svě-ta byl dán;

ať sly-ším v du-ši své vždycky tvůj hlas. Ví-ru mou po-si-luj po vše-chen čas.

3. Du-ši mou pře-mnohé hří-chy tí-ží, za kte-ré tr-pěl jsi na svém kří-

ží; přes-to mám na-dě - ji v Pána své-ho, mi-lu - ji Je-ží-še las-ka-vé - ho.

4. Co mám zde na světě, vše jest je - ho, je to jen mi - los - tí Pá - na mé - ho;

je - ho je du - še má v hříšném tě - le, nemám nic bez své - ho Spa - si - te - le.

5. Du - ši mu na - vrátím při sko - ná - ní, tě - lo své o - devzdám v zmr tvých - vstá -

ní; na je - ho lás - ce mám dos - ti věč - ně, za milost dě - ku - ji je - mu vděč - ně.